

Dokumenty Rady Evropy v oblasti trestního práva

Úmluvy zaměřené na oblasti
trestního práva procesního

Evropská úmluva o vzájemné pomoci ve věcech trestních

- Evropská úmluva o vzájemné pomoci ve věcech trestních ze dne 20. 4. 1959 (vyhlášena pod č. 550/1992 Sb.,)
- Dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních z roku 1978 (vyhlášení pod č. 31/1997 Sb.)
- Druhý dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 8. 11. 2001 (vyhl. pod č. 48/2006 Sb. m. s.), pro ČR platí od 1. 7. 2006

Evropská úmluva o vzájemné pomoci ve věcech trestních

- Podle čl. 1 EÚVP se smluvní strany zavazují poskytovat si **co nejširší vzájemnou pomoc v řízeních o trestných činech, jejichž potrestání v době, kdy se o pomoc žádá, patří do pravomoci justičních orgánů dožadující strany.**
- Úmluva se nevztahuje na zatčení, výkon rozsudku nebo na trestné činy vojenské, které nejsou trestné podle obecného trestního práva.

Evropská úmluva o vzájemné pomoci ve věcech trestních

- Na poskytování právní pomoci podle EÚVP se **obecně nevztahuje podmínka oboustranné trestnosti**
- **Trestnost** musí být dána **na straně dožadujícího orgánu**
- Podmínka oboustranné trestnosti pouze u **čl. 5 EÚVP** – žádosti o **provedení prohlídky nebo zajištění věci** – pokud si smluvní stát podmínku oboustranné trestnosti vyhradil
- V ČR bude žádostem o provedení prohlídky a zajištění věci vyhověno pouze za podmínky, že trestný čin, k němuž se dožadání vztahuje, je trestný podle práva ČR a vyhovění žádosti je v souladu se zákony ČR.

Evropská úmluva o vzájemné pomoci ve věcech trestních

- Podle čl. 2 pomoc může být **odmítnuta** v případě, kdy se
 - a) žádost vztahuje na trestný čin, který dožádaná strana považuje za trestný čin politický nebo s takovým trestným činem souvisící nebo za trestný čin fiskální,
 - b) dožádaná strana má za to, že provedení dožádání by bylo zřejmě na úkor její svrchovanosti, bezpečnosti , veřejného pořádku nebo jiných základních zájmů jeho státu.

Evropská úmluva o vzájemné pomoci ve věcech trestních

- Obsahem dožádání je zejména:
- **doručování** písemností a soudních rozhodnutí svědkům, znalcům nebo stíhaným osobám
- **výslech** svědků, znalců nebo stíhaných osob orgány dožádaného státu, včetně prostřednictvím video konference a telefonní konference (čl. 9, 10 Druhý dodatkový protokol k EÚVP)
- **dočasné předání osoby ve vazbě nebo výkonu trestu odnětí svobody** – za účelem jeho výslechu nebo konfrontace – na území dožadující strany, kde má být proveden výslech, za podmínky, že osoba bude vrácena ve lhůtě stanovené dožádanou stranou.

Evropská úmluva o vzájemné pomoci ve věcech trestních

- Předání může být **odmítnuto**, pokud osoba, která je ve vazbě nebo výkonu trestu odnětí, **nebude souhlasit** nebo je její **přítomnost** nutná pro trestní stíhání, které probíhá **na území dožádané smluvní strany**, nebo by předání mohlo prodloužit její vazbu ne trest nebo jsou jiné důvody převažující na jejím předáním na území dožadující strany.
- **zasílání opisů a informací z rejstříku trestů**, vyžádané od ní justičními orgány smluvní strany, které jsou potřebné v trestní věci, ve stejném rozsahu, v jakém jej může poskytnout vlastním justičním orgánům v obdobných případech.
- **Domovní prohlídka a prohlídka jiných prostor a pozemků** (tyto úkony jsou zařazeny mezi tzv. donucovací úkony – viz čl. 5 odst. 1 EÚVP)
- **nasazení operativně pátracích prostředků v cizině** (předstíraný převod, sledování osob a věcí, nasazení agenta – viz čl. 17, 18 a 19 Druhý dodatkový protokol k EÚVP).

Evropská úmluva o vzájemné pomoci ve věcech trestních

- Mezinárodní smlouvy obvykle nevymezují (neomezují úkony právní pomoci), které si budou navzájem příslušné státní orgány jejich smluvních stran poskytovat za účelem dosažení účelu trestního řádu vedeného v dožadujícím státě (viz čl. 1 EÚVP). Ani trestní řád neomezuje dožadování právní pomoci v cizině a její poskytování cizozemským orgánům, pouze pro některé z úkonů stanoví podmínky, za kterých mohou být dožádány, resp. za kterých může být žádostem orgánů druhých států vyhověno.
- **Pokud tedy mezinárodní smlouva nestanoví něco jiného (§ 375 odst. 1 tr. ř.), mohou být v cizině dožádány všechny úkony, jejichž provádění předpokládá trestní řád v rámci trestního řízení.**

Dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních 1978, vyhl. pod. č. 31/1997 Sb.

- Závazek smluvních stran si poskytovat právní pomoc u **fiskálních trestných činů**
- **Podmínka obojí trestnosti** splněna, je-li čin trestný podle právního řádu dožadující strany a odpovídá *trestnému činu stejné povahy* podle právního řádu dožádané strany
- Žádost nelze odmítnout z důvodu, že právní řád dožádané smluvní strany neukládá stejný druh daní nebo cel

Druhý dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních 2001, vyhl. pod č. 48/2006 Sb. m. s. .

- ČR ratifikovala 1.3.2006
- Možnost přímého styku justičních orgánů
- Výslech prostřednictvím videokonference- čl. 9
- Výslech prostřednictvím telefonní konference – čl.
- Navrácení majetku oprávněným vlastníkům do dožadujícího státu – čl. 12
- Spontánní výměna informací
- Doručování poštou – zasílání procesních dokumentů a soudních rozhodnutí přímo poštou osobám na území jiné strany
- Ochrana svědků – čl. 23

Druhý dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních 2001, vyhl. pod č. 48/2006 Sb. m. s.

- **Přeshraniční sledování – čl. 17**
- **Sledovaná zásilka – čl. 18**
- **Utajené vyšetřování – čl. 19**
- **Společné vyšetřovací týmy – čl. 20**

Druhý dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních 2001, vyhl. pod č. 48/2006 Sb. m. s. .

- **Přeshraniční sledování** – K povolení sledování a provádění úkonů souvisejících se sledováním osob a věcí na území ČR je příslušné KSZ Praha, ve zvlášť naléhavých případech Policejní prezidium.
- Výčet trestních jednání, kdy je možné žádat o přeshraniční sledování (úkladná vražda, vražda, znásilnění, žhářství, padělání peněz, ozbrojená loupež a podílnictví, vydírání, únos a braní rukojmí, obchod s lidmi, nedovolený obchod s omamnými a psychotropními látkami, porušení právních předpisů o zbraních a výbušninách, použití výbušnin, nedovolená přeprava jedovatého a nebezpečného odpadu, pašování cizinců, sexuální zneužívání dětí.

Druhý dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních 2001, vyhl. pod č. 48/2006 Sb. m. s.

- § 435 TR – přeshraniční pronásledování:
- Příslušníci policie mohou při pronásledování podezřelé osoby vstoupit na území cizího státu a pokračovat v pronásledování
- Účelem není shromažďování důkazů, ale **zadržení osoby podezřelé z tr. činu**

Druhý dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních 2001, vyhl. pod č. 48/2006 Sb. m. s.

- **§ 435 TŘ – přeshraniční pronásledování:**
Navazuje předávací řízení (EZR)
- Zatím možné pouze na základě 2-stranné Smlouvy se SRN (68/2002 Sb.m.s.)
- **§ 436 TŘ – přeshraniční sledování:**
- Příslušníci policie mohou při sledování vstoupit na území cizího státu a pokračovat ve sledování osoby a věci
- Účelem je shromažďování důkazů v TŘ

Druhý dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních 2001, vyhl. pod č. 48/2006 Sb. m. s.

- **Sledovaná zásilka** – čl. 18
- Možné jen v řízení o trestném činu, který podléhá vydání
- Vyřízení žádosti podléhá právnímu řádu dožádaného státu
- Povoluje KSZ Praha

- **Utajené vyšetřování** – čl. 19
- působení agenta – cizího policisty na území ČR a předstíraný převod, který má na území ČR provést cizí policista
- Státní zástupce VSZ Praha podá návrh VS Praha na povolení agenta (podmínky dle § 158 t.ř..)

- Smlouva mezi ČR a SRN (68/2002 Sb.m.s.)

Evropská úmluva o vydávání ze dne 13. 12. 1957 (vyhl. pod č. 549/1992 Sb.)

- Podle čl. 1 se smluvní strany zavazují vzájemně si vydávat, v souladu s ustanoveními a podmínkami uvedenými v této Úmluvě, všechny **osoby**, proti kterým vedou příslušné orgány dožadující strany trestní stíhání pro **trestný čin**, nebo které jsou vyžadovány těmito orgány k **výkonu trestu nebo ochranného opatření**.
- Pod pojmem „příslušné orgány dožadující strany se rozumí soudy a státní zastupitelství smluvních států, nikoli jejich policejní orgány.
- Pojmem „ochranné opatření“ se rozumí jakýkoliv příkaz zahrnující zbavení svobody, který byl trestním soudem vydán dodatkem k trestu odnětí svobody nebo namísto něho (čl. 25)

Vydávání

- **Vydávání - extradice** – odevzdání osoby, jež je v jurisdikci státu, na jehož území se nachází (stát dožádaný), státu příslušnému ji stíhat nebo na ní vykonat trest (stát dožadující), na jehož území a v jehož jurisdikci byla tato osoba obviněna nebo pravomocně odsouzena pro trestný čin.
- Extradicí se tedy rozumí vydání, resp. Vyžádání obviněného z ciziny, jednak pro účely
- A) trestního stíhání
- B) výkonu trestu odnětí svobody

Evropská úmluva o vydávání ze dne 13. 12. 1957 (vyhl. pod č. 549/1992 Sb.)

- Extradiční trestné činy jsou v čl. 2 definovány jako trestné činy, za které právní řád dožadující i dožádané strany stanoví **trest odnětí svobody nebo ochranného opatření, jehož horní hranice je nejméně jeden rok nebo trest přísnější.**
- Podle této Úmluvy je možné žádat rovněž vydání nejen k výkonu trestu, ale také **ochranného opatření, které je spojeno s omezením osobní svobody,** za předpokladu, že tyto byly uloženy **nejméně na dobu čtyř měsíců.** (Jde o situaci, kdy už trest nebo ochranné opatření byly na území dožádané strany uloženy).

Evropská úmluva o vydávání ze dne 13. 12. 1957 (vyhl. pod č. 549/1992 Sb.)

- Čl. 3 až 5 stanoví **nepřípustnost vydání** pro stanové okruhy trestných činů, a to pro trestné činy politické, obecné trestné činy, pokud je trestní stíhání motivováno rasovými, náboženskými nebo jinými obdobnými důvody a pro trestné činy vojenské.
- **Dodatkový protokol ze dne 15. 10. 1975 (č. 29/1997 Sb.)**, definoval, že za politické trestné činy podle čl. 3 Úmluvy z roku 1957 nebudou považovány:
- zločiny proti lidskosti (Úmluva o zabránění a trestání zločinu genocidia)

Evropská úmluva o vydávání ze dne 13. 12. 1957 (vyhl. pod č. 549/1992 Sb.)

- **Vydávání pro fiskální trestné činy (tj. trestné činy související s daněmi, cly, poplatky a devizovými předpisy) je možné mezi smluvními stranami, které se tak dohodnou.** Čl. 5 je již nahrazen Druhým dodatkovým protokolem ze dne 17. 3. 1978 (č. 30/1997 Sb.), podle kterého vydání ohledně trestných činů souvisejících s daněmi, cly, poplatky a devizovými předpisy je mezi smluvními stranami povoleno v souladu s touto Úmluvou, jestliže čin, o který se jedná, odpovídá podle právního řádu dožádané strany trestnému činu stejné povahy. Vydání nemůže být odmítnuto pouze z toho důvodu, že právní řád dožádané strany neukládá stejný druh daní nebo cel nebo neobsahuje daně, cla, poplatky nebo devizové předpisy stejného druhu jako právní řád dožadující strany.

Evropská úmluva o vydávání ze dne 13. 12. 1957 (vyhl. pod č. 549/1992 Sb.)

- Úmluva stanoví **možnosti odmítnutí žádosti o vydání** (jde tedy o výjimky z povinnosti vydávání, kdy vydání závisí na úvaze smluvního státu buď vyjádřené v prohlášení k této Úmluvě nebo na posouzení vnitrostátních orgánů rozhodujících o vydání v každé konkrétní věci).
- Jde o tyto případy:
 - právo odmítnou vydání svých občanů (čl. 6)
 - místo spáchání činu (čl. 7)
 - stíhání pro totožné trestné činy (čl. 8)
 - ukládání trestu smrti v dožadujícím státě (čl. 11)
 - pravomocné rozhodnutí o zastavení či nezahájení trestního stíhání (čl. 9 odst. 1)
- rozsudek byl vyneset v nepřítomnosti - tento důvod byl doplněn **Druhým dodatkovým protokolem k EÚV z roku 1978**

Evropská úmluva o vydávání ze dne 13. 12. 1957 (vyhl. pod č. 549/1992 Sb.)

- rozsudek byl vynesena v nepřítomnosti - tento důvod byl doplněn Druhým dodatkovým protokolem k EÚV z roku 1978
- Dožádaná strana tak může vydání odmítnout, jestliže podle jejího názoru v dotčeném trestním řízení nebyla zajištěna minimální práva obhajoby přiznaná každému obviněnému. Vydání však je možné povolit, jestliže dožadující strana poskytne pro dožádanou stranu postačující ujištění o tom, že vyžadované osobě zaručí právo na nové trestní řízení, ve kterém budou zajištěna práva obhajoby.

Evropská úmluva o vydávání ze dne 13. 12. 1957 (vyhl. pod č. 549/1992 Sb.)

- **Obligatoční důvody odmítnutí žádosti o vydání:**
- a) překážka pravomocně rozhodnuté věci (čl. 9)
- b) promlčení (čl. 10) – vydávací řízení je založena na zásadě oboustranné trestnosti, přičemž musí jít o faktickou stíhatelnost konkrétního skutku jak podle práva dožádaného, tak dožadujícího státu, tj. trestní stíhání nesmí být jak podle právního řádu dožadující nebo dožádané strany promlčeno
- c) amnestie – vydání nebude rovněž povoleno pro trestné činy, na které se vztahuje amnestie vyhlášená v dožádaném státě, pokud měl pravomoc vést trestní stíhání podle svého trestního práva (tento důvod byl doplněn Druhým dodatkovým protokolem k EÚV z roku 1978).

Evropská úmluva o vydávání ze dne 13. 12. 1957 (vyhl. pod č. 549/1992 Sb.)

- Jednou ze základních zásad vydávacího řízení je **zásada speciality**.
- Čl. 14 Úmluvy stanoví, že proti osobě, která byla vydána, **nesmí být vedeno trestní stíhání a tato osoba nesmí být odsouzena ani zbavena svobody z důvodu výkonu trestu nebo ochranného opatření pro jakýkoli jiný trestný čin spáchaný před jejím předáním než pro ten, pro který byla vydána, ani ze žádného jiného důvodu nesmí být omezena její osobní svoboda s výjimkou případů, kdy**
 - A) strana, která osobu předala, souhlasí,
 - B) osoba měla fakticky možnost opustit území smluvní strany, do které byla předána a neučinila tak do 45 dnů od propuštění nebo se na toto území po jeho opuštění vrátila.

Evropská úmluva o vydávání ze dne 13. 12. 1957 (vyhl. pod č. 549/1992 Sb.)

- **Zásada speciality** není vázána k právní kvalifikaci, ale **vždy se váže k popisu skutku**, neboť každé trestní stíhání je vždy vedeno o konkrétním skutku.
- Pokud se v průběhu trestního stíhání **změní pouze právní kvalifikace** skutku, vydaná osoba může být trestně stíhána nebo potrestána bez dalšího souhlasu státu, který tuto osobu vydal, jen pokud **trestný čin i podle nového popisu vykazuje znaky skutkové podstaty trestného činu, který by podléhal vydání** (čl. 14 odst. 3).
- Jestliže o vydání hledané osoby žádá více smluvních států, ať už pro stejný trestný čin nebo pro různé trestné činy, dožádaná strana rozhodne o vydání po přihlédnutí ke všem okolnostem, zejména k závažnosti a místu spáchaní trestných činů, k datu žádosti, k občanství vyžádané osoby, k možnosti následného vydání do dalšího státu (čl. 17).

Evropská úmluva o vydávání ze dne 13. 12. 1957 (vyhl. pod č. 549/1992 Sb.)

- **Dožadující strana nesmí předat bez souhlasu dožádané strany jiné smluvní straně nebo třetímu státu (reextradice) osobu předanou dožadujícímu státu, o níž usiluje uvedená jiná strana nebo třetí stát pro trestné činy spáchané před jejím předáním.**

Evropská úmluva o vydávání ze dne 13. 12. 1957 (vyhl. pod č. 549/1992 Sb.)

- Evropská úmluva o vydávání ze dne 13. 12. 1957 (vyhl. pod č. 549/1992 Sb.)
- Dodatkový protokol ze dne 15. 10. 1975 (vyhl. pod č. 29/1997 Sb.,)
- Druhý dodatkový protokol ze dne 17. 3. 1978 (vyhl. pod. č. 30/1997 Sb.)

Vydání z ciziny a do ciziny

- Extradiční trestný čin - § 392 TŘ
- Vydání z ciziny - § 383 až § 390 TŘ
- vydání ZR:
 - kdy – zdržuje-li se obviněný v cizině nebo je-li důvodné podezření, že se tam zdržuje
- Vydání do ciziny - § 391 až 402 TŘ
- Fáze vydávacího řízení:
 - - předběžné šetření SZ KSZ
 - - rozhodování KS o přípustnosti vydání
 - - rozhodování ministra spravedlnosti

Vydání z ciziny a do ciziny

- Zkrácené vydávací řízení (§ 398 TŘ)
 - hledaná osoba před soudem prohlásí, že souhlasí se svým vydáním
 - SZ předloží věc s návrhem na povolení vydání MSp

Evropská úmluva o předávání trestního řízení ze dne 15. května 1972 (č. 551/1992 Sb.)

- V případě převzetí trestního řízení se státy smluvně zavazují na žádost převzít trestní řízení proti občanu jejich vlastního státu, který je podezřelý z toho, že na území druhého smluvního státu spáchal trestný čin, pro nějž je předání možné.
- Srov. § 6 tr. zákoníku, kde se uvádí, že podle zákona České republiky se posuzuje i trestnost činu, který v cizině spáchal občan České republiky nebo osoba bez státní příslušnosti, která má na jejím území povolen trvalý pobyt (zásada personality).
- Úmluva se týká pouze předávání trestního řízení, které je vedeno proti konkrétnímu podezřelému či obviněnému.
- Úmluva používá pojem předání řízení pouze v případě, že určitý stát zahájil trestní řízení na žádost jiného státu, který byl oprávněn stíhat trestný čin.

Evropská úmluva o předávání trestního řízení ze dne 15. května 1972 (č. 551/1992 Sb.)

- Úmluva považuje za trestný čin jakékoli jednání postižitelné podle trestního práva. Pojem zahrnuje i jednání, jehož posouzení není svěřeno v prvním stupni justičnímu orgánu, ale je vyřizováno v rámci zjednodušeného správního řízení za předpokladu, že proti tomuto rozhodnutí je možné odvolání k justičnímu orgánu (seznam států, které aplikují správní právo trestní je uveden v příloze III této Úmluvy).
- **Předání se podle Úmluvy aplikuje tehdy, pokud dožadující stát již zahájil trestní řízení, tj. zahájil první fázi trestního řízení, či tuto fázi již dokončil, za předpokladu, že pachatel je znám. Předání je možné jak v přípravném řízení, tak i v řízení před soudem.**
- **Převzetí trestního řízení automaticky neznamená, že případ bude v dožádaném státě řešen soudcem. Je zcela na dožádaném státu, zda zahájí trestní řízení, nebo je zastaví.**

Evropská úmluva o předávání trestního řízení ze dne 15. května 1972 (č. 551/1992 Sb.)

- Úmluva respektuje **zásadu oboustranné trestnosti**, tj. aby konkrétní skutek byl trestným činem jak v dožadujícím, tak dožádaném státě, a dále aby dožádaný stát měl pravomoc trestně stíhat pachatele za tento trestný čin (má možnost uplatnit zásadu personality či universality)
- Úmluva dále ukládá státům vždy zvážit zájem na co nejefektivnějším projednání věci – trestní řízení má být předáno do ciziny zejména proto, že tam může být provedeno účinněji.
- Čl. 8 stanoví, že smluvní stát může žádat jiný smluvní stát, aby zahájil trestní řízení v těchto případech:

Evropská úmluva o předávání trestního řízení ze dne 15. května 1972 (č. 551/1992 Sb.)

- Podanou žádost dožádaný stát posoudí a o tom, jaké přijme opatření, rozhodne podle svého právního řádu.
- Úmluva stanoví, že dožádaný stát je povinen převzít trestní řízení s výjimkou důvodů odmítnutí žádosti o převzetí trestního řízení, a to jednak obligatorních (čl. 10), jednak fakultativních (čl. 11).
- Čl. 5 stanoví, že dožádaný stát není povinen žádat dožadující stát o povolení stíhat danou osobu pro další trestné činy (srov. vydávací řízení). Tento závěr je patrný z čl. 2, který potvrzuje příslušnost všech smluvních stran vést trestní stíhání podle svého trestního práva pro jakýkoli trestný čin.

Evropská úmluva o předávání trestního řízení ze dne 15. května 1972 (č. 551/1992 Sb.)

- Čl. 26 odst. 1 stanoví pravidlo stejné platnosti úkonů provedených v dožadujícím i v dožádaném státě po převzetí trestního řízení, a to za podmínky, že tyto úkony byly provedeny v souladu s právem dožadujícího státu.
- **Podle Úmluvy jsou za res iudicata považovány pouze rozsudky (pravomocné a vykonatelné trestní rozsudky), nikoli jiná rozhodnutí orgánů činných v trestním řízení.**

Úmluva o předávání odsouzených osob ze dne 21. března 1983 (č. 553/1992 Sb.), Dodatkový protokol k této úmluvě ze dne 18. prosince 1997 (č. 26/2003 Sb. m. s.)

- **Výkon cizího rozsudku** znamená **převzetí vykonávacího řízení** v dané trestní věci. Základním současným pramenem práva výkonu rozsudku cizozemských soudů v trestních věcech se i pro ČR stala Úmluva o předávání odsouzených osob z roku 1983 a Dodatkový protokol z roku 1997.
- **Účelem Úmluvy je zajistit předání odsouzených osob do jejich domovského státu, neboť se tím zvyšuje možnost jeho resocializace.**
- Žádost o předání odsouzeného může podat pouze odsuzující nebo vykonávající stát.
- Odsouzená osoba nemůže formálně žádat o své předání, ale musí jasně vyjádřit svůj zájem být předána do vykonávajícího státu podle této Úmluvy.

Úmluva o předávání odsouzených osob ze dne 21. března 1983 (č. 553/1992 Sb.), Dodatkový protokol k této úmluvě ze dne 18. prosince 1997 (č. 26/2003 Sb. m. s.)

- V čl. 3 jsou stanoveny tyto podmínky předání odsouzeného, které musí být splněny současně:
- **Odsouzený musí být státním příslušníkem vykonávajícího státu** (státní příslušníci i osoby bez státní příslušnosti, které na území vykonávajícího státu mají povolen trvalý pobyt)
- **Rozsudek musí být konečný**
- V době přijetí žádosti o předání má odsouzená osoba vykonat ještě **nejméně 6 měsíců TOSV nebo trest byl uložen na neurčitou dobu**
- **Odsouzená osoba musí souhlasit s předáním**, event. její zákonný zástupce, v případě, že to považuje jeden z obou států za nutné vzhledem k jejímu věku, fyzickému nebo psychickému stavu

Úmluva o předávání odsouzených osob ze dne 21. března 1983 (č. 553/1992 Sb.), Dodatkový protokol k této úmluvě ze dne 18. prosince 1997 (č. 26/2003 Sb. m. s.)

- **Čin nebo opomenutí, pro které byl uložen trest, musí být trestným činem podle právního řádu vykonávajícího státu nebo** by byl trestným činem, pokud by byl spáchán na jeho území (skutek naplňuje jakoukoli skutkovou podstatu trestného činu ve vykonávajícím státě a
- **Jak odsuzující, tak i vykonávající stát musí s předáním souhlasit.**
- **Pokud odsouzený souhlasí se svým předáním do domovského státu, neuplatní se vůči němu zásada speciality – vykonávající stát může proti němu vést jakékoli další trestní řízení podle svého vnitrostátního práva. Jde o Úmluvu, kde postup států závisí na souhlasu dotčené osoby**

Úmluva o předávání odsouzených osob ze dne 21. března 1983 (č. 553/1992 Sb.), Dodatkový protokol k této úmluvě ze dne 18. prosince 1997 (č. 26/2003 Sb. m. s.)

- **Předání odsouzené osoby je orgány vykonávajícího státu považováno za přerušení výkonu trestu v odsuzujícím státě**
- Vykonávající stát buď bezprostředně pokračuje
- A) ve výkonu trestu uloženého v odsuzujícím státě nebo
- B) rozhodne o přeměně trestu v rámci svého vlastního soudního nebo správního řízení (další výkon trestu již není přímo založen na rozhodnutí o trestu učiněném v odsuzujícím státě.
- V případě A) se trest odsuzujícího státu neruší a nenahrazuje se trestem jiným, ale pouze se přizpůsobuje právnímu řádu vykonávajícího státu.
- V případě B) trest odsuzujícího státu ruší a nahrazuje trestem jiným